Księga Wyjścia

Rozdział 1

1. Oto imiona synów Izraela, którzy przybyli z Jakubem do Egiptu; każdy przybył ze swoją rodziną: **2**. Ruben, Symeon, Lewi i Juda; **3**. Issachar, Zebulon i Beniamin; **4**. Dan, Neftali, Gad i Aszer. **5**. A wszystkich dusz, które wyszły z bioder Jakuba, było siedemdziesiąt. Józef zaś *już* był w Egipcie. **6**. Potem umarli Józef, wszyscy jego bracia i całe to pokolenie. **7**. A synowie Izraela byli płodni, rozrodzili się, rozmnożyli i bardzo umacniali, a ziemia była ich pełna. **8**. Wówczas nastał nad Egiptem nowy król, który nie znał Józefa. **9**. I powiedział do swego ludu: Oto lud synów Izraela stał się liczniejszy i potężniejszy od nas. **10**. Postąpmy więc z nimi mądrze, by się nie rozmnożyli, bo gdyby przyszła wojna, mogliby przyłączyć się do naszych wrogów i walczyć przeciwko nam, i opuścić ziemię. **11**. Ustanowiono więc nad nimi nadzorców, aby ich gnębili ciężarami. I *lud Izraela* zbudował dla faraona miasta na składy: Pitom i Ramzes. **12**. Ale im bardziej ich gnębili, tym bardziej się rozmnażali i rośli, tak że zatrwożyli się z powodu synów Izraela. **13**. I Egipcjanie zmuszali synów Izraela do ciężkiej pracy. **14**. I uprzykrzali *im* życie uciążliwą pracą przy glinie i przy cegłach, i przy każdej robocie na polu. Do wszelkiej pracy zmuszali ich bez litości. **15**. I król Egiptu rozkazał hebrajskim położnym, z których jedna miała na imię Szifra, a druga Pua; **16**. Powiedział: Gdy będziecie przy porodach hebrajskich *kobiet* i zobaczycie, że urodził się syn, zabijcie go, a jeśli córka, niech zostanie przy życiu. **17**. Lecz położne bały się Boga i nie robiły tak, jak im rozkazał król Egiptu, ale pozostawiały chłopców przy życiu. **18**. Wtedy król Egiptu wezwał położne i powiedział do nich: Dlaczego tak postąpiłyście, że pozostawiłyście chłopców przy życiu? **19**. Położne odpowiedziały faraonowi: Hebrajskie kobiety nie *są* takie jak egipskie *kobiety*. Są bowiem żywotne, rodzą wcześniej, zanim przyjdzie do nich położna. **20**. I Bóg dobrze czynił tym położnym, a lud się mnożył i bardzo się wzmocnił. **21**. A ponieważ położne bały się Boga, zbudował im domy. **22**. Wtedy faraon rozkazał całemu swemu ludowi: Każdego syna, który się urodzi, wrzućcie do rzeki, a każdą córkę pozostawcie przy życiu.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA
Copyright © 2018 Fundacja Wrota Nadziei. Released under the Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0.
eBible.org
Polish — Polski